

عنوان مقاله:

تاثیر تغییر ابعاد همسایگی در مدل خودکاره سلولی (منطقه مورد مطالعه: شهر شیراز)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

احد نوروزی فر - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی عمران و نقشه برداری، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان، ایران

عصمت راشدی - استادیار، دانشکده برق، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان، ایران

فرزین ناصری - استادیار، گروه اکولوژی، پژوهشگاه علوم و تکنولوژی پیشرفته و علوم محیطی، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

به مرور زمان و به دلیل افزایش جمعیت و مهاجرت‌های بی رویه، شهرها گسترش یافته اند. مدلسازی توسعه شهری ابزاری مناسب جهت بررسی روند تغییرات مکانی زمانی در شهرها میباشد. در این تحقیق هدف، بررسی تاثیر تغییر ابعاد همسایگی - در مدل خودکاره سلولی است. مدل خودکاره سلولی در سه حالت استفاده از همسایگی با ابعاد 3×3 ، 5×5 ، 7×7 طراحی شده است و جهت مدلسازی توسعه شهری شهر شیراز مورد استفاده قرار گرفته است. ضریب کاپای مهمل خودکاره سلولی در حالت استفاده از همسایگی با ابعاد 3×3 ، 5×5 ، 7×7 به ترتیب برابر $65/84\%$ ، $66/14\%$ ، $66/35\%$ بهدست آمده است. افزایش ابعاد همسایگی باعث افزایش دقت مدل خودکاره سلولی شده است.

کلمات کلیدی:

خودکاره سلولی، ابعاد همسایگی، مدلسازی توسعه شهری، شهر شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/423695>

